

Từ Cõi Vô Thường

*chừng rất lạ ở cõi trời thiên trúc
ngày đi qua phút chốc bỗng vô thường
đã rả nát miên trường loài cỏ mục
còn mang mang thời thể nhục căn nguồn*

*chốn đó khôn cùng mộng lung nổi sống
ta trở mình nghe đất lạnh hờn căm
tan biến từ lâu sợ nắng trắng ngàn
hồn phách lạc giữa muôn vàn vân vũ*

*ờ mới đó, cõi thất tình lục cực
chốn điên mê ta ra sức đi về
ôi ! cả một thời hân hoan đau nhức
cố lý hề, đừng cố lý...lê thê*

*ta ở bên bờ Hàn Giang thuở ấy
đưa mắt nhìn qua một dãy Ngũ Hành
đo mấy gang tay thấy trời Yên Bái
thì sá gì đám cỏ sậy Đầm Dơi*

*ta lên núi đứng với trời sương gió
quảng một cảnh thông xuống lưng sa mù
nhắm tính trong tay một ngày nào đó
ra sức bình sinh giải độ oán thù...*

*ta chốn ngục tù thiên thu uẩn uất
bất rận mà ca, à ...thật không ngờ
bỗng phát chuỗi cười lẽ đời tan hợp
hậu đình hoa tấu nhạc mong chờ !*

*ta ở xứ người, lối cười lối khóc
chốn tạm dung mơ ước một ngày về
nghe từng đêm trường nào nề buồn bực
quê hương và ta khổ nhục trăm bề*

*ôi! canh bực đời này...ta thối cáy
cho thỏa thuê những vùng vẫy tiềm tàng
đêm im lìm trên vực sâu không đáy
tâm hồn ta... không một vẫy ngổn ngang*

*chuỗi ngọc tiêu đồng... nhân gian chốn cũ
xuống thuyền sa di... để lại đủ trên bờ
ta thành thơ i nghe xa vờ i chuông mở
lạy Phật độ trì ...hai con gái nhỏ còn thơ !!!*

Lê-Thụy-Chi

www.vietnamvanhien.net